

చంద్ర... కళ

* పమ్మి వీరభద్రరావు *

“ఏదో సంతానముమకారంచేత చేరతీకాం. వస్తువు ఒకటి స్వాధీనమయినపుడు, దానిని సన్మార్గంలో పెట్టడం మానవధర్మం. ఆవును నీవు చెప్పింది నిజమయితే బ్రతుకుండవచ్చు. అప్పటి అంధకారమహిమ—”

“నేనాడే చెప్పాను. దూరం ఆలోచించాలని. మీకుండే ఆపేక్ష నాకులేదూ?—”

“సంతానంకోసం మొహంవాచి, సాటిపిల్లకదా, దానిఅదృష్టం ఎలావుంటుందో, అనుకున్నా. ఆనాడే అందరిలా ఆలకించి ఊరుకుంటే, మనకీ బరువు వుండకనేపోయేది. సరే కానియ్యి క్రతువు సగంచేసి మానటం ధర్మంకాదు.” అన్నాడు గురునాథ్.

తన పంచవర్షప్రాయంలో ప్రపంచానికి దూరమయిన తలిదండ్రులకైనా వగవలేని స్థితిలో గురునాథుని ఆశ్రయం లభించింది కళకి. దిక్కుమోక్కులేని గురునాథుని సంతానచాపల్యాన్ని పోగొట్టినప్పటికీ సామాన్యజీవితానికి మించివుందా తని తానాడు. కళని చేరతీయటంలో, ఈశ్వరికి వూర్తిగా యుష్టంలేనట్టాలేదు. అనుమానాస్పదం. గురునాథుడే ఎక్కువపట్టుదల వహించాడు. నూరు పాళ్ళ స్వతంత్రించనూలేదు. కళ పాదధూళి పవిత్రతవల్ల, అతడుచేసేవ్యాపారాల్లో విపరీతంగా గడించాడు. కళనుచూసే, వెనకటి కళ్ళకి, యిప్పటికీ, వేధంవుంది.

ఎప్పుడూ ఒక్కలా వుంటాయా? మార్పు అనేది లేకపోతే, సృష్టి రక్తికట్టదు. ప్రపంచంలో వచ్చిన మార్పుఫలితంగా తీరనిబెబ్బలిన్నాడు. మనిషి కట్టుబట్టలతో బయటపడ్డాడు. వూచీ గడవటానికి తడుముకోవలసివచ్చింది. స్వల్పమాత్రపు బా

డుగచెల్లిస్తూ, ఒక జీర్ణకుటీరంలో నివాసం. నెలకి ముప్పైరూపాయలు జీతము. నున్నపుగానుగ మేస్త్రీ గురునాథ్ కి వేషభాషల్లో చాలా భేదమువచ్చింది. జీవితంలో మోములేని బగువేమీలేదు. అల్పదశలో, సుహృద్భావంతో అదరించిన కళ ఒకవిధంగా భారమనిపించేది. వయసున, కలకలలాడే, కళ జీవితంపై వారికిగల మాధుర్యముమకారరేఖలు కొన్ని నశించాయి.

“సంతానంలేమిచే, చేరతీకారు-ఉన్నన్నాళ్లు పెట్టారు. మరి—”

“పోనీలే కాలానికి వెరచి మనమెలామారాం! అదిఅంతే—ఏదో పడివుంటుంది.”

“అది అడపిల్ల — పదమూడుఏండ్లు నిండాయ్. పోషిస్తే చాలా? మెళుకువరాలేదు మీకింకా.” అని కొత్తవ్యక్తికి చెప్పినట్లుగా చెప్పింది.

“నాలో యెదుర్కొనే క్లిష్టసమస్యే అది. ఈడొచ్చినప్పటిని యింట్లో కూర్చోపెడితే—సంఘం సణిగిపోస్తుంది. మనకేమంటే లోకానికి లోకువయి పోతాము.”

“త్వరగా ఆలోచన క్షేమం.” ఎలాగయినా ఈశ్వరిభర్తను చలాయించామని వుద్దేశం. కాని, సరియైన ఆధారంలేదు, వెనుక తను నిరాకరించని కారణంచేత.

ఇటువంటివన్నీ విన్నపుడు కళ పడే బాధకు అంతులేదు.

* * *

“అవీధికి వెళ్ళినతరువాత, కనుపించటంలేదు. మరిచిపోయానా?” అన్నాడు చంద్రకామైత్రి మాత్రపు పూర్వపరిచయాన్ని తిలకిస్తూ. వినీ వినకుండా ఊరుకుంది.

“కళా! చాలా మారిపోయావ్. కారణం?”

మొహం ప్రక్కకి త్రిప్పి కూన్యప్రపంచంలోకి దృష్టిసారినట్టాంది.

“నిన్ను చూడకోసం చాలాసార్లు వచ్చాను. ఒక్కసారేనా కనుపించలేదు. నువ్వు జేనికోసం బాధపడవద్దు.” అన్నాడు.

“నీకు సాధ్యమైనవేవో నీవు తీరుస్తావ్ — నీకు సాధ్యంకానివాటికేం చేస్తావ్ ?”

“నీపట్ల నాకసాధ్యమైన సమస్యే లేదు. అన్నిటికీ పూచీనాది. ఏవగింపు లోపలపెట్టుకొని మనస్సుని పాడుచేసుకోకూడదు.”

“నీకు తెలియంది నాలోయేమీలేదు. జీవితాన్ని అమృతంలోనో, ఆఖాతంలోనో పడతోనే గడ్డువిషయం నాలో రాద్రవ్యత్వం చేస్తూంది.”

వెనక గురునాథుని యింటిప్రక్క యిల్లు వాసుగారిది. గారాబంగా పెరిగిన, వాసుగారి ఏకైక పుత్రుడు చంద్రన్. బాల్యంలో ఆనందింపజేసిన కాలమే, వారికి వయసుబోసి, ప్రేమవాహినిలోనితి త్రోసి రంజింపజేయ ప్రయత్నించినది. అదే అభిప్రాయంతో కళ జీవితానికి హామీ యివ్వగలిగాడు చంద్రన్.

“మాట్లాడకు — ఏదో చప్పడవుతూంది” అంది కళ తొంగిచూస్తూ. “ఏమీలేను గాలికితలుపు చప్పడయింది” అంది మళ్ళీ తనే.

“కళా! రహస్యంగా యిలా మాట్లాడుకోవటం ఎన్నాళ్లు? స్వతంత్రంలేని జీవనీ—చుక్కానీ లేని పడవనీ తలపెట్టకూడదు.”

“ఇది కొంతవరకూ పురుషుల కనుకూలంగానే వుందిగా! ఎట్టొచ్చినా శ్రీలే” అంది బానిసత్వం వెడలగక్కుతూ.

“వృధాప్రయాసతో ప్రయోజనం కూన్యం” ఏదోవుద్దేశ్యాన్ని తేల్చుదామని ప్రయత్నం.

“ప్రయోజనంగల ప్రయాస ఏమిటి?”

“అడిగావు కనుక చెపుతున్నా—నీ విషయంలో గురునాథుని ఆలోచన యేమిటి?”

“ఎలాగయినా ఒక యింటిదానిని చెయ్యాలని.”

“దానిని గురించి నన్నేమైనా అడిగావా?”

“లేదు — రహస్యంగానే అనుకుంటున్నారు”

“రహస్యదారిలో రమ్యంవుందా? ఏమిటది?”

కళ్ళలో నీళ్ళునిండాయ్. ‘చాల దుర్మార్గం. నాలుగయిదు ఆమళ్ళల్లో ఒకడూరు ఉందిట. ఒకాయన కనివిన్నాను. ద్వితీయం. శ్రీబ్రతుకంటే.

“శ్రీదేకాదు. ఆమాయకత్వం యున్న ప్రతిజీవి బ్రతుకూఆంటే. సరే, జరిగిందేదో జరిగింది. నీవు ప్రేమించిన వ్యక్తైవరే! నా వున్నాడా?”

“ఉన్నాడు” మనసులోనున్న వ్యక్తి చంద్రనే. క్రుంగిపోయాడు చంద్రన్. హృదయాంతరాన్ని గ్రహించలేదు. ఇక మాట్లాడలేకపోయాడు.

చంద్రన్ కు కళకు జరిగిన వృత్తాంతమంతా, గురునాథునికి సహితం ఊళ్ళో గుప్పమంది, ఆ సుం

ఆయుర్వేద వైద్యనిలయం - వారి

“లూకొరియాక్యూర్”

అద్భుత కుసుమరోగనివారిణి.

శ్రీలకు తరుచు శుభవించు శ్వేతరక్త ప్రదరరోగములకు, బహిష్టు నొప్పులకు దివ్యోషధమని 10 సం॥ అనుభవముచే చెప్పగలుగుచున్నాము. ఇంకను దీనిని నేవించుటవలన ఇతర గర్భాశయ వ్యాధులను కూడ నిర్మూలించి వంధ్యత్వమును తొలగించును. అనేకమంది దీర్ఘరోగులకు వాడి గుణము కనుగొనబడిన ఆయుర్వేద జ్ఞోషధము.

90 మాత్రల ప్యాకెట్లు—వెల రు. 2-8-0.

ప్యాకింగు పోస్టేజి అదనము.

ఆయుర్వేద వైద్యనిలయం

P. O. ఎలకుర్రు కృష్ణాజిల్లా.

అన్ని పట్టణములలో స్టాకిస్టులు కొవలెను.

బంధం తప్పదనికాసీస్తూ, మళ్ళీ కళను వీధిమొగం చూడనియ్యలేదు.

నరకంలో సౌఖ్యమంటే నమ్మకమ్మా! జీవితంపట్ల విశేషబాధ్యత వహించక, యాపురేఖల్లా పూచీతీసికొని దేవుడు శ్రీని సృష్టిస్తాడన్నాడు రవీంద్రుడు. కాలంచేసేది దుర్మార్గపుమైత్రి. ఏళ్ళే వాణ్ణి నవ్విస్తుంది. నవ్వేవాణ్ణి ఏడిపిస్తుంది. కాలానికి భక్తులు సంఘసభ్యులు. నిరాకరిస్తే తావీయదు సంఘం. సహజవాంఛల ఫలితంగా భగవత్కృపచే ప్రపంచాని కొసగబడ్డ మానవత్వమై సవాలుచేయటానికి హక్కక్కడిదీ సంఘానికి. ఈ ఘట్టాల్లో నడుంకట్టుకునే వ్యక్తులకి నీతి—అవినీతి వుండదు. పాపపుణ్యవివక్షతలేకుండా, పొంగ వ్యక్తిని వంగ తీస్తే, వ్యక్తికికాదు చేసినదుర్మార్గం. దేవునికూడా. “అందమైన శ్రీ ప్రపంచానికి అందమైన సంతానాన్నియ్యకపోతే, దేవునియెడల దుర్మార్గం” అని కవికంతం పలికింది. ఇట్టి సమస్యలలో దేవునిపట్ల యేంచేసేదీ విశదమాతుంది.

ముహూర్తదినం సమీపిస్తూంది. చెయ్యి—కాలు పూర్తిగా సాగనియ్యటం లేదంటూ కళకి, మనస్సునలేని మంగళనూత్రం శరీరంమీద వుంటే విలువ యేముంటుంది? మళ్ళీ కళ కనుపించక, కర్తవ్యమేమో తెలియటంలేదు చంద్రకా. ఇక తప్పదీ పాడుపెండ్లి యని దృఢనిశ్చయం చేసుకుంది. ఒక రోజున తెల్లవారేసరికి కోక, త్రాటికిబదులుగా దిగించుకొని, దొడ్లోచెట్టుకి వేల్చాడుతూంది, రహస్యంగా దహనమొనర్చినా ఊర్తా గుప్తమంది. తరువాత రెండురోజులు చంద్రకా ఎక్కడ కనుపించలేదు. ఒకనాడూ పూరికాలువలో శవం కొట్టుకుపోతూంది. సంఘం సంతసించాలో లేదో తెలియదు కాని కోకానికి, పాడుపడిపోయిన గురునాథునికుటీరంవైపు చూడ్డానికి భయోత్పాతంగా వుంటుంది. చంద్రకళ లిరువునూ, చంద్రుని కళలలో కలిసి ప్రకాశిస్తారని న్యాయలోకం తలుస్తూవుంటుంది.

వేటిన్

దెబ్బలు, కురుపులు, తామర, ఎక్కిమా, గజ్జి, సుఖి వ్యాధులవలన కలిగిన పుండ్లు, తేలుకుట్టు, మూలశంఖి, కాల్పులు మొదలైనవాటిని అద్భుతంగా నివారణచేస్తుంది. కొత్తచర్మం త్వరగా వచ్చేటందుకు సహాయపడుతుంది. ప్రతియింటా తప్పనిసరిగా డాక్టరులూ వుండితీరాల్సిన ఔషధం.
 $\frac{1}{4}$ ఔ. సీసా అణాలు 8. $\frac{1}{2}$ ఔ. సీసా అణాలు 4.

హాతేరిన్

అతిసారానికి. జిగట, రక్త విరోచనాలకి అద్భుతమైన ఔషధం.
 అతిసారం. జిగట, రక్త విరోచనాలు, వాంతులు, జబ్బువల్లవచ్చిన జ్వరం వీటిని తగ్గించును. అసాధ్యమైన జబ్బులన్నీ ఈమందుకి సాధ్యమాతాయి.
 6 మాత్రలు గల పేకెట్ 4 అణాలు.

క్యాప్సినాల్

దగ్గు. రొంపల్ని అశ్రద్ధగా చూడకండి. ఎందుకంటే ఊపిరితిత్తులలో రకరకాలవ్యాధుల్ని తీసుకొస్తుంది. అలా రాకుండా ‘క్యాప్సినాల్’ సహాయపడుతుంది.
 దగ్గులు, రొంపలు, ఇన్ఫ్ల్యూకాజా, మొదలైన వ్యాధుల్ని నివారణచేస్తుంది.
 6 మాత్రలు గల పేకెట్టు 4 అణాలు.
 4 వ్యాకట్లకు తక్కువ వి. పి. లో పంపబడదు.
 అన్ని షాపులలోనూ దొరకును.
 ది లస్టర్ మాన్యుఫ్యాక్చరీంగ్ కంపెనీ,
 చికపేట, బెంగుళూరు సీటీ.